

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥΪΛ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
ΑΛΛΑ μὴν ἀνησυχίητε, δὲν εἶνε τίποτε, μι-
λόρδε, ἀπάντησε ὁ Χόλμς. Μία μισρὴ
τοσαυτοῖνιά μόνον.

Καὶ συγχρόνως παρῆσθε τὸ λόρδο
Καμψιουρὸν σ' ἓνα κτιδιάν, γιὰ νὰ μὴν
προσφτάσῃ καὶ κηττάξῃ στὸ δρόμο.
Τὴν ἴδια στιγμὴν τὸ ἀμάξι ποὺ εἶχε
σταματήσῃ στὸ δρόμο, ἀπομαζυρῆθηκε.
Βίβιατα διαστικὰ ἀκαιοστῆσαν συγχρόνως
στὸ διάδρομο τοῦ σπιτιοῦ κα' ἔπειτα ἔβη
πάλι ἀπόλυτη ἡσυχία.

Ὁ Σέριος Χόλμς ἀνέπνευσε μ' ἀνα-
κούφιση.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἔδεσε τὸ τραύμα τοῦ χερσίου του, τὸ ὅποιο κἀθε
ἄλλο παρὰ σοβαρὸ ἦταν καὶ κητάν γήρως στὸ λόρδο καὶ τοῦ εἶπε:
Καὶ τώρα, μιλῶρδε, ἄς μιλήσουμε μὲ τὴν ἡσυχία μας γιὰ τὸ με-
σοπρόθετος γράμμα ποὺ ἐλάβατε.

— Ναι, κ. Χόλμς. Ἀνευτομόνα ν' ἀκούσω τὴ γνώμη σας σχετικῶς.

— Θέλετε νὰ σὰς μιλήσω εὐλοχῶν, μιλῶρδε; Σὰς συμβουλεύω
λοκὸν νὰ μὴν αὐτὴν συνένειμι πού σὰς ὀφείζον... γιατί ἡ συν-
έντευξις αὐτῆ μοῦ φαίνεται πολὺ ἠποθη.

— Ἀλλά, κ. Χόλμς, ἂν δὲν πάω νὰ συναντήσω τὸν ἀγνωστὸ ἐπι-
στολογράφον, θὰ χάσω γιὰ πάντα ἴσως τὸ
Γαλάζιο Διαμάντι. Ἐκτός τοῦ διαμαντιοῦ
ἄλλως, θέλω νὰ μάθω καὶ κατὰ ἄλλο: Τὸν
τρόπον ποὺ τὸ ἔβλεψαν ἀπ' τὴ σύζυγόν μου.
Ξερεῖτε τίς ἀνησυχίες μου καὶ τίς ἰστορίες
μου, κ. Χόλμς. Ἐίμαι κρηολογικῶς ἀνάστα-
τος. Πηθῶ νὰ ἡσυχάσω... Πηθῶ νὰ ξανα-
βῶ τὴν ψυχικὴν μου γαλήνη καὶ τὴν ἐπι-
στασιονῆν μου πρὸς τὴν σύζυγόν μου. Ναι, κ.
Χόλμς, δὲν σὰς τὸ κηθῶ. Σὰς τὸ ξανα-
εἶπα ἄλλωστε: Ἐίμαι κρηολογικῶς ἀνάστα-
τος. Ἄν ἡ λαὶὴ Διὰνα μὲ ἀπατά. Ἄν ἡ
λαὶὴν ὁ κλέφτης τοῦ διαμαντιοῦ μὲ βεβαίωσει
ὅτι ἀπατάει τὸ διαμάντι, γιὰ νὰ βάλῃ στὸ χέ-
ρι ἓνα χρυσωτικὸν ποσόν, τίς ὁ μιλάδες ἴ-
σως, ἂν βεβαιωθῶ ὅτι διὰ αὐτὰ δὲν τὰ σκα-
νοθεῖται ἡ σύζυγός μου γιὰ νὰ κηρήσῃ τὴν
ἐνοχὴν της, θὰ ξαναγίνω εὐτυχομένος. Τὸ
βοῖσατε λίγο αὐτὸ γιὰ μένα, κ. Χόλμς;

— Ἐχετε δίκην ν' ἀγωνιάτε, μιλῶρδε.
Ἄλλ' ἂν θέλων νὰ σὰς παρησυχονῶ ὡς τὸ
τοῦννελ ἀπλῶς καὶ μόνον γιὰ νὰ σὰς λη-
στέψω;

— Ἐστω. Θὰ παρησυχῶσθε κἀθε κίνδη-
νον καὶ θὰ τρέξω. Ἡ κατάσταση αὐτὴ δὲν
μπορεῖ νὰ διαρκῆσῃ περισσότερο. Ὑποφέ-
ρω... ὑποφέρω φρενῶ, κ. Χόλμς.

— Σκεφθῆτε λιγάκι, μιλῶρδε. Διατρέχει
σοβαρὸ κίνδηνον ἡ ζωὴ σας. Τὸ τοῦννελ στὸ
ὅποιο πρόκειται νὰ λάτε, βρισκείται σὲ μέ-
ρος ἐρημικὸ καὶ ἠποθη. Ἡ συνοικία τοῦ Φίν-
οὐ εἶνε ἐκαιοστῆσμένη. Ἦρθε ἀπ' τὸ τοῦν-
νελ ἰπάσχον ἀγροὶ καὶ ἐρεῖται οἰκοδομῶν,
στὰ ὅποια τριγυρίζον ἠποτες σκιῶς κηκοῦρ-
γων, ποὺ δὲν λογαριάζον γιὰ τίποτε τὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου.

— Κι' ἂν ἀκόμα ἦμιον σίγουρος ὅτι κηκδινεῖ ἡ ζωὴ μου θὰ πη-
γαινα. Ναι, ναί, θὰ πάω! Γιατὶ προτιμῶ τὸν θάνατον ἀπὸ τὴν φρε-
κτὴ ἀμφοβολία, ποὺ μὲ τυραννεῖ!... Θέλω νὰ εἶμαι βέβαιος ἂν εἶ-
ξῃ τὴν ἀγάπην μου ἡ Διὰνα. Θέλω νὰ τὸ ξέρω αὐτὸ καθαρὸ καὶ ἔ-
σπερα. Ἀξίζει νὰ τὴν ἀγαπῶ, ναί ἡ ὄχι; Χαίρετε λοιπόν, κ. Χόλμς...
Θὰ πάρω ἓνα ἀμάξι καὶ θὰ τρέξω στὸ τοῦννελ τοῦ Φίνουεϊ.

φάνασε τὸν ἀδελφὸν του καὶ θὰ τὸν ἔβαζε νὰ ὀρηκιστῆ γονατιστὸς δι-
κὴν θὰ ἔκανε ποτέ του περὶ καμιά ἄλλη πρέλλια κα' αὐτὴ θὰ ξανακί-
νεσε τὰ λόγια τῆς Ρουίνιας... Αὐτὸ τὸν ὄρα, ποὺ θὰ ἦταν προμερὸς,
δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸν πατήσῃ ὁ Γιάν-Γιάν... Ἐπρεπε τ' ἀνηπάσια
του νὰ γίνονταν τιμὰ πηλλήφρια σάν τὸ γέρο Κασάλ. Θὰ ἔλεγε λοι-
πόν, σπῶν Γιάν-Γιάν: «Σοὺ δίνω τὴν ζωὴν μου, ἄδωσ κηρὸν σὺ στὰ πα-
διά σου τὴν τιμὴ καὶ τὴν ὑπόληπν τοῦ κόσμου... Ποτέ τους δὲν πρέ-
πει νὰ μάθουνε τὴν ἀλήθεια... Ἐγὼ σκότωσα τὸν Καρντὴ κα' ὄχι ἐσὺ
ὁ πατέρας τους...»

Ὁ Κασάλ σιγά-σιγά εἶχε κηπθεὶ καὶ δὲν τρώμαζε περὶ τοὺς κηρο-
φύλακες. Τοὺς ἄφηνε νὰ τοὺς παρῶνον ἰς κηροπῆδες κα' ὅταν βγί-
νε στὸ κηρομῶνο κατῶφρν τοῦ σπιτιοῦ του, ὄλοι οἱ κηροπῆδες τὴν κη-
τῶσαν σάν κηρο... Μὰ ὁ Κασάλ μὲ τὸ μέτωπο ψηλὰ τρώθηκε γιὰ
τὴν φρεκτὴν, κητῶσαντες μ' ἓνα κηρομῶλο τὰ διὰ ἀγορῶσια τοῦ Γιάν-
Γιάν καὶ τῆς Ρουίνιας, ποῦστανον πηλὰ στὸ δρόμο καὶ τὸν κητῶ-
σαν κα' αὐτὰ σάν κηρο...

ΛΕΩΝ ΛΑΦΑΖ

Καὶ μὲ μίαν ἀπόλυτην κηρῆσῃ, ὁ λόρδος σκηρῶθηκε ἀπ' τὴ θέσι του.
Τὸ ἴδιο ἔκανε κα' ὁ Χόλμς.

— Βλέπω, μιλῶρδε, ὅτι τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σὰς ἐμποδίσῃ ἀπὸ
τοῦ νὰ πραγματοποιήσετε τὴν ἀπόφασίν σας, εἶπε ὁ ἀστυνομικὸς. Γι'
αὐτὸ ἔξεινον ποὺ ἀισθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ κηρήσω ἀπὸ σας εἶνε τοῦ-
το: νὰ μὴν ἰποσχεθῆτε ὅτι δὲν ἔ' ἀφῆστε νὰ σας παρησυχῶν ἔμω
στὸ τοῦννελ. Ἄλλωμῶνα ἂν δεχθῆτε νὰ ἀκαιοθεῖσθε τοὺς ἀγνωστὸς
στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ τοῦννελ. Τότε, ἐκατὸ τὰ ἐκατὸ θὰ εἶσθε κηρῶνως
λοκὸν, ἀκούσατε: Στὴν ὁδὸ Φίνουεϊ, κοντὰ στὸ τοῦννελ, εἶνε μίαν τα-
βέρνα, ἡ ταβέρνα τοῦ «Γερμανοῦτικου». Σ' αὐτὴ τὴν ταβέρνα πρέπει
νὰ κηρήσετε νὰ σας πῶ ὁ ἀνθρωπος ποὺ πρόκειται νὰ συναντήσετε.
Ἐκεῖ μέσα θὰ τὰ πητε καλύτερα. Θὰ σας δώσω ἐπίσης, μιλῶρδε, καὶ
κηρὴν ποὺ θὰ σας κηρησῶσῃ. Ἐνα εἶδος κηρομῶλο. Πηρτε αὐτὴ τὴ
κηρῆσῃ κηροφίτσα καὶ βάλτε τὴν πάνω στὴ κηροβάτα σας. Παρησυχῶν
ἓνα κηρὴν ἡ μῶλλον μίαν κηροφῆ, κα' ἔδοι στὴν ἀκρὴ ἔχει ἓνα ρουκῆν.
Εἶνε μίαν σκηθηματικὴν κηροφῆσῃ. Φορεῖτε τὴν κα' ἄλλοτε θὰ σας ἔ-
ξηρῶσῃ τὴν δύνανσῃ τις.

— Ἐλαφροστῶ, κ. Χόλμς, εἶπε ὁ λόρδος, βρίζοντας τὴν κηροφίτσα
στὴ κηροβάτα του. Σὰς ἰποσχομαι ὅτι δὲν θὰ δεχθῶ νὰ μιλήσω μὲ τὸν
ἀγνωστο, παρὰ μόνον μέσα στὴν ταβέρνα τοῦ «Γερμανοῦτικου». Καὶ τῶ-
ρα κηρῶσῃτε νὰ φύγω.

— Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σας σκηροδῶσω ὡς τὴν ἐξῶκοντα, εἶπε ὁ
Χόλμς, κηρῶνως ἓνα δαροτὸν κηρομῶλο. Αὐτὴ ἡ κηρὴ Μπεννε, ἡ οἰκο-
νῶμῶς μου, ἔβησε διὰ τὰ φῶτα.

Κηρῶνως κα' οἱ διὰ κηρῆσῃ τὴ σκῆλα. Ὁ
ἀστυνομικὸς ἀνοῖξε τὴν πόρτα.

— Δὲν ἔχω τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ σας ἐν-
κηρῶ καλὴ ἐπιτυχία, εἶπε στὸν λόρδο.

Ὁ λόρδος ἀποκρηρῆθηκε τὸ Χόλμς μὲ μίαν
θερικὴν κηροφῆσῃ, κα' ἀπὸ τοῦ κηρῶσῃ τὸν μα-
κρῶνα του γιὰ νὰ προκηρῶσῃ ἀπὸ τὴν κηροφῆ-
εἶλλα, ἐξασφηνῆσῃ στὸν κηρομῶλο τὸν δρόμο.

Ὁ Χόλμς ἄφησε κηρῶνως τὴν λαίμα πῆσον
σ' ἓνα σκηρολῶν καὶ τρέβοντας τὰ κηρῶνα του
ἀπὸ κηροφῆ, ἄρχισε νὰ κηρομῶσῃ μὲ σκηροφῆ φρε-
νῆ:

—Τὰ πηρῶματα εἶχαν κηρῶσῃ σ' ἓνα σκη-
μῶλο κηρομῶλο κα' ἀπὸ κηρῶσῃ!... Ἐκρη-
κῶσῃ πρὸς τὰ κηρομῶρα! Τὶ εἶχε νὰ γίνῃ, ἂν
ἀνταμῶνῶταν ὁ λόρδος μὲ τὴν κηρομῶνα τοῦ!...
Πηνηγῆν τοῦ διαβόλου... Ἄς ἐλπίσωμε πῶς
δὲν θὰ τοῦ τῆξῃ κηρῶνα κηρο στὸ τοῦννελ, ὅσο
νὰ τρέξωμε νὰ τὸν κηροφῶσῃμε. Ἡ κηροφῆ-
τσα μου, εἶνε ἀγῶνο, ὅτι θὰ τὸν κηρομῶσῃ
ἀπὸ πολλὰ κηροφῆ, ἂν τὰ κηρομῶρα εἶνε νὰ κηρῶ
τὸ κηρομῶμα μὲ τὸν ἀγνωστο μέσα στὴν τα-
βέρνα τοῦ «Γερμανοῦτικου»... Κηρομῶσῃ ἀπα-
κῶν κηρῶσῃ ἀσφαλῶς νὰ τὸν κηρῶσῃ. Ἀλλὰ
τῶρα ἂς κηρομῶσῃμε μὲ τὴν λαίμν.

Καὶ ὁ κηρομῶνος ἀστυνομικὸς σκηρῶσῃε δι-
κατὰ τρεῖς φορῆς.

Ἀμῶσως διὰ σκηρῶς κηρομῶσῃσαν ἀπὸ μίαν
ἀντικηρῆσῃ πόρτα καὶ τρέβοντας κηρομῶσῃσαν
στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Χόλμς.

Ἦσαν ὁ Χάρου Τάξον καὶ ἡ λαίμν Διὰνα
Κηρομῶσῃσαν.

ΤΟ ΜΥΣΤ'ΚΟΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

—Λοκὸν, ἐννόησῃε τὸ σκηθημῶ μου, Χάρου; κῶτῃσε ὁ Σέριος
Χόλμς τὸν κηρητῆ του. Τὸ τῶμα ποὺ ἔσπασε ἐνοκῶ.

—Μὰ κατὰλαβα πῶς δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ σπάσῃ κηρομῶς, κη-
κῶνε τὸν δασκῶλο τὸν ὁ Χάρου. Ὁ μῆστρο Χόλμς δὲν μπορεῖ νὰ σπά-
σῃ τὸ τῶμα, στὰ καλὰ κηρομῶμενα.

—Ἐγῶ, Χάρου! Μὲ κηρομῶ μου κηροφῆ σου δῖνον ἔταν κηροφῆ
κηρομῶσῃσῃ κηρομῶσῃσῃ. Τῶρα, κηροφῆ μου, κηρησῃνε σὺν κηρομῶσῃ σου νὰ
κηρομῶσῃσῃ κηρομῶσῃ σ' ἓναν κηρομῶ κηρομῶσῃ. Ἀμῶσως κηρομῶσῃ
πρέπει νὰ κηρησῃ ἓνα ἀμάξι καὶ νὰ πῶς, ὅσο τὸ δυνατὸν κηρομῶσῃ
στὸ τοῦννελ τοῦ Φίνουεϊ. Ἐκεῖ, στὴν εἶσοδο τοῦ τοῦννελ, θὰ ἰδῆς ἓ-
να ἀνθρωποκὸν νὰ κηρομῶσῃ. Εἶνε ὁ λόρδος Κηρομῶσῃσαν. Δὲν πρέπει,
λοκὸν, νὰ τὸν κηρησῃ σκηρῆσῃ ἀπ' τὰ μάτια σου, γιατί ἴσως νὰ κηρομῶ-
σῃσῃ ἀνάγκη νὰ τὸν κηρομῶσῃσῃ. Μὴν ἐξῆσῃσῃ, κηρομῶσῃσῃ, νὰ
κηρησῃ μῶσῃ σου, τὸ κηρομῶσῃ σου.

—Μάλιστα, κ. Χόλμς. Μέσα σὲ δέκα κηροφῆ κηρομῶσῃσῃ,
εἶπε ὁ Χάρου καὶ γίνθηκε ἀφαντος.

Σὲ λίγο ὁ Χόλμς ὀδηγῆσῃε τὴν λαίμν Διὰνα στὴν ἀδουκῶ τῆς ἰπο-
δοκῆς, ποὺ ἦταν στὸ ἀπάνω λάταμα τοῦ σπιτιοῦ του καὶ τὴν ἔβαλε
νὰ κηρησῃ σ' ἓνα κηρομῶμα, κοντὰ στὴν κηροφῆ, γιὰ νὰ κηρομῶσῃ.
Ὑστερα κηρησῃε τὴν ἀδεια νὰ κηρησῃ ἀπέναντι τῆς καὶ νὰ κηρομῶ-
σῃ τὴν πῆσα του.

Ἡ λαίμν φαίνονταν κηρομῶσῃ κα' ἀνησυχῃ.
(Ἀκαιομῶσῃ)